Pregaria.cat

Entrada

Portar la Creu

La capella de l'hospital és silenciosa i tranquil·la. Un lloc per a pregar, per relacionar-te amb el Senyor. Hi vas molts cops durant aquells temps morts entre servei i servei.

Des de fa setmanes que contemples la passió de Jesús. La vas vivint interiorment no com una suma inconnexa de fets sinó com un procés acumulatiu de violència i perdó, d'injustícia i d'alliberament, sempre en el marc suprem d'un amor conseqüent fins a les últimes conseqüències.

Quan avui has sortit de la pregària encara quedava una estoneta fins a començar el teu torn. T'has ficat pel gran vestíbul de l'hospital i t'has assegut en un banc. Contemplaves l'espectacle de la gentada que entra i que surt, que pregunta o passeja, les cares, a vegades les llàgrimes o les converses serioses. També la feina dels professionals, els mòbils, les presses i aquells que surten cap a casa. Una imatge de la vida, dels anhels i del món.

En presència interior d'Ell et deies: "Quanta gent aquí que porta la creu dels altres". Com aquell que va caminant a poc a poc mentre aguanta la dona gran malalta. El metge li deu haver dit: "cal que comenci a caminar, passegi pel vestíbul". El que ajuda a dur-li la creu parla a la seva orella. Li deu dir: "veus com anem guanyant, cada dia ho fas millor. Aviat... deixaràs l'hospital".

Aquells que estan tan seriosos, junts, deuen ser de la mateixa família. Fan cara de portar hores esperant. Ja no parlen. Potser esperen un resultat, una trucada, una visita de bata blanca que porti alguna notícia. Sembla que han interioritzat que el temps ara va a un altre ritme. El que importa és estar junts, possiblement patir junts, ajudar-se a portar la creu junts.

Mires el rellotge. Has de marxar. Ara et tocarà a tu. Avui, penses, serà diferent, una mica nou, intentaré comprendre millor les persones. No són malalts. Són persones que pateixen un mal. Una atenció, un somriure, una pregunta, un escoltar.... ajudaré ni que sigui de lluny a portar la seva creu. "Oh!, Jesús, voldria humanitzar una mica més la meva professió !".

Quan s'enduien Jesús, van agafar un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portes darrera d'ell.

(Lluc 23, 26)

1.- Ajudo a algú a dur la seva creu? Pot comptar amb mi?

2.- Hi ha qui m'ajuda a portar la meva? Li soc agraït?.

3.- Si cadascú va a la seva bola, què passarà amb aquells que necessiten ser ajudats ?.

4.- No creus que ens manca encara molta humanitat ?.